

ХРИСТО СМИРНЕНСКИ ПРЕЗ БУРЯТА

chitanka.info

Аз ще дочакам празника на моите братя
и размаха на техните крила,
когато върху хиляди чела
ще начертае смъртен знак съдбата
и бурята със гръм ще призове
възбунените свои синове.

През суматохата на тежки горести и грижи,
през грохота всевечен на труда
ще заблести предутринна зезда
и от прихлупените тъмни хижи
безименни борци ще полетят
по стръмния и свят Спартаков път.

И аз ще видя непознати и велики
довчерашните стенеци тълпи,
пред чиито двери вечна мъка бди
и вечно дебнат нужди бледолики,
а в тъмните потрошени стъкла
Смъртта потропва с ледени крила.

Ще видя пристъпа величествен на роба,
ще чуя гневен гръм да потресе
заспалите стъгди и понесе
надлъж и шир червената прокоба
на угнетения човешки род,
разбил вековний си хомот.

И, мълчалив и блед сред бедните си братя,
ще понеса аз черния си кръст
и нека на гърди ми кървав пръст
да отбележи сетний ден в борбата
и Каин да разбий с картечен гръм
челото ми и земния ми сън.

А ти, другарко скъпа — сетна ми утеха,
възторжена и смела отмини
към слънцето на пролетните дни.
Аз ще целуна твойта светла дреха
и утрото на празника ни пръв
с корални капчици димяща кръв.
«Червен смях», 6 януари 1921

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.